

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625010013
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625010013.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Mareka Šenkára na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. júla 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného A. A. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2Nt/1/2025 zo dňa 5.3.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. A. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. A. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/103/2020 zo dňa 19.5.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/55/2021 zo dňa 15.3.2022. Podľa § 398 Tr. por. zamietol návrh na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil v podstate s poukazom na nasledovné:

„Podľa návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania novou okolnosťou, odôvodňujúcou povolenie obnovy konania je výpoveď svedka B. C., ktorý sa vo výpovedi priznal ku spáchaniu skutku, v súvislosti s ktorým bol A. A. odsúdený, pričom uvedený svedok vo výpovedi aj detailne opísal okolnosti, za ktorých mal spáchať uvedený skutok. Výpoveď svedka C. je novým dôkazom, pretože v pôvodnom konaní vypočutý nebol, pričom aj skutočnosti, ku ktorým bol vypočutý v konaní o povolenie obnovy konania, sú novou okolnosťou. Existencia nového dôkazu však sama o sebe nie je postačujúca na povolenie obnovy. Neoddeliteľnou podmienkou pre povolenie obnovy konania je, aby dôkaz, resp. skutočnosť skôr neznáma, sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Vina A. A. v pôvodnom konaní bola preukázaná viacerými dôkazmi, na seba nadväzujúcimi a vzájomne sa dopĺňujúcimi. Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu bol ako vecná stopa č. 1 zaistený kovový drôt so šnúrkou, zaseknutý v diere vytvorenej vo vstupných garážových dverách. Na zemi po pravej strane garáže v jej interiéri bol nájdený kovový drôt zaistený ako vecná stopa č. 2. Znaleckým posudkom vypracovaným Kriminalistickým a expertíznym ústavom Slovenská Ľupča z odvetvia kriminalistickej genetickej analýzy, resp. výpoveďou znalca bolo preukázané, že na povrchu obidvoch kovových drôtov bol zaistený biologický materiál, z ktorého bola izolovaná DNA, pričom pôvodcom DNA na obidvoch kovových drôtoch je A. A.. Vyššie uvedeným znaleckým dokazovaním bolo súčasne preukázané, že na obidvoch kovových drôtoch sa nachádzali dotykové stopy, t. j. stopy pokožky, ktoré sa zanechajú dotykom a majú najmenšiu dobu trvácnosti. Znaleckým dokazovaním bolo tiež preukázané, že vzhľadom na množstvo biologického materiálu nachádzajúceho sa na zistených stopách, došlo k priamemu kontaktu s oboma uvedenými predmetmi. Na základe vyššie uvedených dôkazov mal súd v pôvodnom konaní preukázané, že osoba, ktorá zanechala dotykovú stopu na vecných stopách č. 1 a 2, t. j. kovovom drôte, použitého na spáchanie skutku, uvedený predmet mala vo svojich rukách krátko pred spáchaním skutku alebo v čase jeho spáchania.

Okresný súd uviedol, že zmyslom konania o povolení obnovy konania je na základe iniciatívy oprávnenej osoby (v tomto prípade odsúdeného) preukazovať nové skutočnosti a nové dôkazy (súdu skôr neznáme v pôvodnom konaní) a konfrontovať tak skutkový stav zistený na základe vykonaných dôkazov v pôvodnom konaní s novo zisteným skutkovým stavom preukázaným práve v konaní o povolenie obnovy konania. Povolenie obnovy konania prichádza do úvahy len vtedy, ak skutkový stav zistený na základe dokazovania v pôvodnom konaní neobstojí v konfrontácii so skutkovým stavom zisteným na základe nových dôkazov. O uvedený prípad preukázateľne nejde v prejednávanej veci. Výpoveď svedka C. (že skutok nespáchal A. A., a že kovový drôt, ktorý použil na spáchanie skutku, mohol predtým použiť v jeho dielni A. A., ktorý s ním prichádzal do kontaktu) nemôže obstáť a to vzhľadom na krátku trvácnosť stopy, ktorá bola na kovových drôtoch zanechaná dotykom. Výpoveď svedka C. nemôže zbaviť A. A. trestnoprávnej zodpovednosti, keďže nie je spôsobilá vyvrátiť, resp. spochybníť záver majúci základ vo vykonanom dokazovaní v pôvodnom konaní, podľa ktorého osoba, ktorá zanechala dotykovú stopu na kovových drôtoch, použitých na spáchanie skutku, uvedený predmet mala vo svojich rukách krátko pred spáchaním skutku alebo v čase jeho spáchania. Preto prichádza do úvahy jediný záver, že dotykovú stopu zanechal na kovových drôtoch obžalovaný, ktorý je páchatelom skutku, pretože uvedený predmet mohol mať vo svojich rukách len v čase spáchania skutku, resp. krátko pred jeho spáchaním.

Výpoveď svedka C. nezodpovedá výsledkom dokazovania v pôvodnom konaní ani v inom smere. Z dokazovania vykonaného v pôvodnom konaní bolo preukázané, že na mieste činu boli nájdené dva kovové drôty, pričom jeden z nich sa nachádzal na zemi v interiéri garáže. Z výpovede svedka C. vyplynulo, že na prekonanie uzamknutia garážových dverí použil iba jeden drôt, druhý po zistení, že nie je vhodný na použitie, nechal vo vozidle. Pokiaľ svedok uviedol, že si na uvedenú okolnosť presne nepamätá, nemožno prehliadnuť, že pri podávaní svedeckej výpovede ohľadne iných skutkových okolností, nebola jeho pamäťová stopa zoslabená.

Okresný súd mal preukázané vykonaným dokazovaním, že nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Okresný súd mal tiež preukázané, že nevyšli najavo žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odňatia slobody bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Uložený druh trestu nie je ani v zrejmom rozpore s účelom trestu. Preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol ako nedôvodný. Okresný súd tiež zamietol návrh odsúdeného na prerušenie výkonu trestu, pretože vykonaným dokazovaním nemal preukázanú dôvodnosť návrhu na povolenie obnovy konania.“

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zahlásenú sťažnosť následne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 30.4.2025, a to nasledovne :

„Odsúdený A. A. podal návrh na povolenie obnovy konania proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/103/2020 zo dňa 19.05.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/55/2021 zo dňa 15.03.2022, lebo počas výkonu trestu odňatia slobody sa mu B. C. priznal, že skutok, pre ktorý bol A. A. odsúdený v skutočnosti spáchal výlučne iba B. C.. V čase trestného konania sp. zn. 3T/103/2020 vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš A. A. o uvedenej skutočnosti nemal vedomosť. Odsúdený A. A. navrhol v konaní o povolenie obnovy konania vypočuť svedka B. C., ktorý spísal svoje vyhlásenie, v ktorom sa k skutku priznal. Na verejnom zasadnutí Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní sp. zn. 2Nt/1/2025 B. C. podrobne popísal spáchanie skutku a to do takých detailov, o ktorých by iná osoba okrem páchatel'a nemohla vedieť. Napr. B. C. vypovedal o mene osoby, ktorá umožnila uskladnenie kradnutej motorky (označil druh motorky - Jawa 350) a aj to, že táto motorka bola prefarbená, o čom OČTK a súd v pôvodnom konaní nemal vedomosť. Tiež B. C. vypovedal o tom, akým spôsobom z miesta činu odniesol kradnutú motorku a štvorkolku, teda, na motorovom vozidle, ktoré mal v tom čase B. C. k dispozícii, a ktoré motorové vozidlo v tom čase skutku A. A. nemal k dispozícii. O týchto opisoch skutku v napadnutom uznesení Okresný súd Liptovský Mikuláš nemá žiadnu zmienku, teda, Okresný súd Liptovský Mikuláš nemá argumenty v tomto smere.

Okresný súd Liptovský Mikuláš v konaní sp. zn. 2Nt/1/2025 návrh odsúdeného A. A. na povolenie obnovy konania zamietol, iba z dôvodov, ktoré sú iba stručne odôvodnené.

Zastávame názor, že argumentácia Okresného súdu Liptovský Mikuláš v napadnutom uznesení nie je dôsledná a neobstojí z nasledujúcich dôvodov:

a) pokiaľ sa na mieste činu našli ako dôkazy vecná stopa č. 1 a vecná stopa č. 2, na ktorých povrchu obidvoch kovových drôtov bol zaistený biologický materiál, z ktorého bola izolovaná DNA, pričom pôvodcom DNA na obidvoch kovových drôtoch je A. A., bolo A. A. preukazované, že aj v čase skutku trpel psoriázou, ktorá sa okrem iného prejavuje ľahkým odlupovaním jeho pokožky aj z rúk. Tiež bolo preukázané, že A. A. pracoval v dielni u B. C., ktorý mal prístup ku kovovým drôtom, s ktorými manipuloval A. A. a to aj v čase spáchania skutku. A. A. ešte v pôvodnom trestnom konaní vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp, zn. 3T/103/2020 až doteraz neustále popieral vinu na spáchaní skutku, pre ktorý v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ sa znalec v pôvodnom trestnom konaní vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/103/2020 vyjadril, že stopy pokožky (dotykové stopy) na kovových drôtoch majú najmenšiu dobu trvácnosti, pokiaľ čas krádeže vlámaním nebol presne ustálený a pokiaľ B. C. mal prístup ku kovovým drôtom, s ktorými manipuloval A. A. a to aj v čase krátko pred spáchaním skutku, pričom svedok B. C. sa na verejnom zasadnutí dňa 05.03.2025 vyjadril, že počas páchania skutku mal na rukách nasadené rukavice, je reálne a pravdepodobné, že stopy pokožky (dotykové stopy) na kovových drôtoch, ktoré boli zaistené pri ohliadke miesta činu, mohli obsahovať iba DNA A. A., čo však nijako nedokazuje, že páchatateľom skutku bol A. A., a to aj preto, že v priestore garáže poškodeného sa iné stopy DNA A. A. nenašli. Týmto argumentom sa Okresný súd Liptovský Mikuláš vôbec nezaoberal, pričom tento argument pre správne a spravodlivé rozhodnutie veci je podstatný.

b) od spáchania skutku už uplynula určitá doba. Je prirodzené, že pamäťová stopa svedka B. C. je v dnešnej dobe zoslabená, teda, že si nemusí presne spomínať na detaily skutku. V odôvodnení napadnutého uznesenia sa Okresný súd Liptovský Mikuláš vyjadruje, že „... pri podávaní svedeckej výpovede ohľadne iných skutkových okolností, nebola jeho pamäťová stopa zoslabená ...“. Túto skutočnosť tento súd nijako neodôvodňuje, teda, napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné a arbitrárne. Pokiaľ by sa mal súd zaoberať pamäťovou stopou svedka, aj na ktorej by založil svoje rozhodnutie, skúmanie pamäti človeka nepatrí do práva, ale v tomto prípade je to otázka na experta, a to patrí do vednej disciplíny psychológie, pričom v tomto konaní znalec z odboru psychológie nebol ohľadom pamäťovej stopy svedka B. C. vypočutý.

Navyše, B. C. popísal, kde v súčasnosti sa nachádza ukradnutá motorka a ďalšie detaily, ktoré uvádzame na inom mieste tejto sťažnosti. Pokiaľ by bola vo veci povolená obnova konania, bolo by možné vypočúť vlastníka nebytového priestoru, kde by sa mala uvedená motorka nachádzať a kto ju tam priniesol. Zdá sa však, že v tejto veci Okresný súd Liptovský Mikuláš nemá záujem pokračovať, aby sa zistil skutočný stav veci a skutku.

Tiež neprehliadame fakt, že v tomto konaní sa verejné zasadnutie súdu konalo dňa 05.03.2025, ale napadnuté uznesenie bolo obhajcovi doručené až dňa 24.04.2025, pričom bolo stručne odôvodnené, teda, napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné a arbitrárne a navyše sa okresný súd nevysporiadal so všetkými argumentami, o ktorých svedok B. C. vypovedal. V tomto smere sa zdá, že Okresný súd Liptovský Mikuláš si musel byť vedomý svojich nedostatkov argumentov pre zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania.

Zastávame názor, že pokiaľ by sa povolila v tejto veci obnova konania, preukázalo by sa tvrdenie B. C. o tom, kto je jediným a skutočným páchatateľom skutku, pre ktorý bol A. A. odsúdený a pre ktorý vykonáva trest odňatia slobody.

Okresný súd Liptovský Mikuláš v tomto konaní sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, prečo B. C. sa priznáva k skutku. Zastávame názor, že na verejnom zasadnutí dňa 05.03.2025 jasne a zrozumiteľne súdu vysvetlil, prečo sa priznal.

Na záver parafrázujúc vyjadrenia teoretikov trestného práva uvádzame, že pre spravodlivú spoločnosť je lepšie, pokiaľ by mala prepustiť 10 podozrivých zo spáchania skutkov, ako jediného nevinného odsúdiť. A. A. v tomto konaní trvá na tom, aby bola povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/103/2020 zo dňa 19.05.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/55/2021 zo dňa 15.03.2022.“

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade odsúdeným podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu

predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného bola podaná oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného A. A. vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2Nt/1/2025 zodpovedá stavu veci a zákonu.

Rozhodnutiu Okresného súdu Liptovský Mikuláš nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom podrobne a erudovane, v zmysle § 176 ods. 2 Tr. por. a v rámci zdôvodnenia uviedol konkrétne dôvody, pre ktoré nezistil splnenie zákonných podmienok na povolenie obnovy konania. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu, pri existencii erudovaného a podrobne zdôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorého argumentáciou sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje, krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t. j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/103/2020 zo dňa 19.5.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/55/2021 zo dňa 15.3.2022 právoplatným dňa 15.3.2022 bol odsúdený A. A. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. (§ 138 písm. e) Tr. zák.), prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdenému bol uložený trest prepadnutia veci – 1 ks kovového drôtu kruhového prierezu s priemerom cca 6 mm, znečisteného koróziou s červenou šnúrkou a 1 ks kovového drôtu kruhového prierezu s priemerom cca 6 mm znečisteného koróziou. Odsúdenému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému D. A., nar. v E. C. škodu vo výške 7 150 eur.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti

alebo dôkazy samy osebe, alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania, ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní, je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania z dôvodu, že je nevinný, pričom skutočným páchatel'om skutku má byť B. C..

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného (popieranie spáchania skutku s odôvodnením, že skutok spáchal niekto iný s tým že dotykové stopy na kovových drôtoch, ktoré boli zaistené pri ohliadke miesta činu nijako nedokazujú, že páchatel'om skutku bol A. A., pretože v priestore garáže poškodeného sa iné stopy DNA A. A. nenašli), tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho tvrdení a dôvodov, ktoré uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania a na verejnom zasadnutí pred okresným súdom a s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa vysporiadal v napadnutom rozhodnutí.

Krajský súd dospel tiež k záveru, že odsúdený neuviedol také nové skutočnosti a nepredložil nové dôkazy takej kvality (okrem prehlásenia B. C., ktorý ako svedok na verejnom zasadnutí pred okresným súdom sám seba označil za jediného páchatel'a), ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného. Sťažnostný súd zároveň zdôrazňuje, že v konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní či naprávať prípadné procesné pochybenia súdu.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd prejednávanej veci venoval náležitú pozornosť, zostáva krajskému súdu len akcentovať správnosť záverov okresného súdu a k sťažnostným námietkam odsúdeného uviesť, že odsúdený skutočnosťami uvádzanými v tomto konaní sleduje prehodnotenie už ustáleného dôkazného stavu v jeho trestnej veci vo svoj prospech, čo je v intenciách jeho obhajoby prípustné a legálne, ale po právoplatnosti jeho odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť obnova konania ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku. Odsúdený tvrdil, že skutok spáchal B. C. a to, že na zaistených dôkazoch na mieste činu, t. j. na povrchu kovových drôtov, bol zaistený jeho biologický materiál, bolo z dôvodu, že odsúdený A. A. pracoval v dielni u B. C., s ktorými tam A. A. manipuloval aj v čase spáchania skutku. Žiadal preto vypočuť svedka B. C.. Okresný súd v napadnutom uznesení jasne, presvedčivo a v podrobnostiach rozviedol dôvody preukázania viny odsúdeného A. A. a správne dospel k záveru, že pre krátkosť trvácnosti stopy, ktorá bola na kovových drôtoch zanechaná dotykom odsúdeného, uvedený predmet mohol mať vo svojich rukách len A. A. a len v čase spáchania skutku, resp. krátko pred jeho spáchaním. Okresný súd sa v napadnutom uznesení vysporiadal s vykonaným výsluchom svedka B. C. a správne dospel k záveru, že okolnosti spáchania skutku podľa výpovede svedka C. ako nový dôkaz nezodpovedajú výsledkom dokazovania v pôvodnom konaní. Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu bol ako vecná stopa č. 1 zaistený kovový drôt so šnúrkou, na zemi po pravej

strane garáže v jej interiéri bol nájdený kovový drôt zaistený ako vecná stopa č. 2. Naproti tomu svedok B. C. vypovedal, že na prekonanie uzamknutia garážových dverí použil iba jeden drôt, druhý nechal vo vozidle. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namieta, že v dôsledku plynutia času mohla byť pamäťová stopa u svedka oslabená, uvedené nič nemení na závere o vine odsúdeného A. A., tak ako bola ustálená v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/103/2020 zo dňa 19.5.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/55/2021 zo dňa 15.3.2022. Krajský súd podotýka, že nie je vylúčené ani spáchanie tohto skutku v spolupáchateľstve, odhaľovanie trestnej činnosti a jej páchatateľov je však v kompetencii orgánov činných v trestnom konaní. Skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu a vina odsúdeného boli v pôvodnom konaní starostlivo ustálené na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, kde boli vykonané všetky dôkazy (zápisnica o hlavnom pojednávaní č. I. 157 - 167 spisu). V zhode s názorom okresného súdu krajský súd akcentuje, že v základnom konaní bola jednoznačne ustálená vina odsúdeného a výsluch odsúdeným navrhnutého svedka nepriniesol vo vzťahu k odsúdenému žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo možné považovať za také, ktoré by mohli odôvodniť iný výrok rozhodnutia o vine či treste odsúdeného, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania argumentoval tým, že skutok nespáchal, krajský súd konštatuje, že vina odsúdeného bola v pôvodnom konaní ustálená na základe skutkového stavu, ktorý bol spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi. Vina odsúdeného bola bez najmenších pochybností potvrdená aj odvolacím súdom, ktorý uznesením sp. zn. 1To/55/2021 zo dňa 15.3.2022 zamietol odvolanie odsúdeného, pretože nezistil hmotnoprávne či procesné pochybenia v rozhodnutí o vine a treste odsúdeného a v konaní, ktoré mu predchádzalo.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia. Všetky produkované dôkazy boli v základnom konaní hodnotené súdom jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne, pričom tieto bez pochyb viedli k uznaniu viny odsúdeného zo žalovanej trestnej činnosti a k uloženiu úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol odsúdený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Námietky odsúdeného v tomto konaní sú preto irelevantné, vznesené v snahe prehodnotiť ustálené okolnosti týkajúce sa jeho trestnej činnosti a na to nadväzujúce právne závery konajúceho súdu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o argumenty obhajcu odsúdeného a odsúdeného uvedené v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho dôvodov a obhajobných tvrdení v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa dôsledne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Nakoľko sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré prvostupňový súd učinil zodpovedajúcim spôsobom, erudovane, precízne a podrobne, sťažnostný súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia. V tejto súvislosti sťažnostný súd pripomína, že rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu a v prípade erudovaného a náležite odôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa postačuje, ak sťažnostný súd v podrobnostiach odkáže na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a sám sa vysporiada so sťažnostnými námietkami podstatnými pre rozhodnutie, resp. zaoberá sa riešením tých podstatných otázok pre rozhodnutie, ktoré zostali sporné alebo sa s nimi súd prvého stupňa náležite nevysporiadal.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že v zmysle vyššie uvedeného výkladu len samotný nový dôkaz alebo nová skutočnosť nepostačuje na povolenie obnovy konania. Súčasne sa vyžaduje, aby takýto nový dôkaz alebo nová skutočnosť buď samy o sebe, alebo v spojení s dôkazmi a skutočnosťami už skôr známymi mohli viesť k inému ako pôvodnému rozhodnutiu o vine. Táto podmienka však splnená nebola, tak ako už správne konštatoval okresný súd.

Aj krajský súd totožne s názorom okresného súdu po analýze písomných dôvodov samotného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, oboznámením sa s celým obsahom spisového materiálu (vrátane oboznámenia sa so spisovým materiálom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/103/2020), ustálil, že odsúdený neuviedol žiadne také nové podstatné skutočnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako spôsobilé pre zmenu správneho a zákonného rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odsúdeným predložené nové dôkazy a skutočnosti nespĺňali zákonnú požiadavku takých nových dôkazov a skutočností, ktoré by sami osebe alebo v spojitosti s už známymi dôkazmi mohli odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu, čo už okresný súd podrobne zdôvodnil.

Záverom krajský súd uvádza, že neboli zistené ani žiadne také nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Nakoľko v konaní o povolenie obnovy konania neplatí revízny princíp, v tomto konaní nie je možné preskúmať pôvodné rozhodnutie, ani pokiaľ ide o uložený trest.

Konštatovanie okresného súdu, že nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por., je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. A. na povolenie obnovy konania. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol. Krajský súd k výroku, ktorým súd prvého stupňa podľa § 398 Tr. por. zamietol návrh na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody, bez toho, aby to malo vplyv na vecnú správnosť a zákonnosť tohto rozhodnutia uvádza že tento považuje v okolnostiach danej veci za nadbytočný, keďže okresný súd nezistil podmienky na povolenie obnovy konania a návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania správne zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.